

Arrest

nr. 157 250 van 27 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 15 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 oktober 2015.

Gelet op de beschikking van 9 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN OVERDIJN, die loco advocaat C. VAN RISSEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk het feit dat zij christen is, zij gedwongen werd te huwen met een zekere M.A. die lid is van de terreurbeweging Boko Haram en zij Boko Haram in het algemeen vreest. Daarnaast stelt zij te lijden onder psychologische problemen.

Verzoeksters eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 103 049 van 17 mei 2013 omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is. Haar tweede asielaanvraag werd door de commissaris-generaal niet in overweging genomen. Zij diende geen beroep in tegen deze beslissing.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoeksters vorige asielaanvragen werden besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kan herstellen, dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoonbaar in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend. Het is de taak van de verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging, het uiten van blote beweringen, het minimaliseren en vergoelijken van de

gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift opwerpt dat haar zelfmoordpoging een nieuw element in de zin van

artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet is en de commissaris-generaal verwijt het tegendeel te hebben besloten, wijst verweerder er in zijn verweernota terecht op dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken, in het kader van haar verklaring meervoudige aanvraag d.d. 19 augustus 2015, geen enkele melding maakte van ernstige psychologische problemen en/of een zelfmoordpoging. Daarnaast dient vastgesteld te worden dat het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest d.d. 8 september 2015 werd opgesteld nadat de commissaris-generaal was overgegaan tot het nemen van de bestreden beslissing d.d. 27 augustus 2015. Bijgevolg kon de commissaris-generaal deze elementen niet meenemen in zijn beoordeling bij het nemen van de bestreden beslissing. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht kan dan ook niet worden weerhouden.

Zonder afbreuk te doen aan het gestelde in het bijgebrachte medisch attest, dient bovendien opgemerkt dat dit attest geen bewijs uitmaakt van de beweerde vervolgingsfeiten. Een medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin een persoon psychologische moeilijkheden heeft opgelopen of ontwikkeld. Een arts kan immers nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze moeilijkheden werden opgelopen. Bovendien blijkt uit voorgelegd medisch attest, waarin verwezen wordt naar de sociale situatie waarin zij verkeert en de onzekere toekomst van verzoekster hier in België, geen causaal verband tussen haar opname in de psychiatrische afdeling van het UMC Sint-Pieter te Brussel en haar beweerde problemen in haar land van herkomst. Ook geeft verzoekster in haar verzoekschrift aan dat zij op het ogenblik van het indienen van haar huidige asielaanvraag geen dak boven het hoofd had, dat zij op straat moest slapen en geen hulp kreeg van Fedasil.

Bijkomend wijst verweerder er op dat uit het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest d.d. 8 september 2015 niet kan worden afgeleid dat verzoekster in het kader van haar eerdere asielaanvragen niet in staat zou zijn geweest om een gehoor af te leggen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen.

De Raad beklemtoont dat verzoekster zich inzake de beoordeling van haar medische problemen dient te richten tot de geëigende procedure.

5. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 20 oktober 2015, voert verzoekende partij aan dat zij niet akkoord kan gaan met de beschikking aangezien zij een nieuw element heeft ingediend, met name een medisch attest waaruit blijkt dat zij psychologische problemen kent als gevolg van vervolging. Verzoekende partij stelt dat haar asielaanvraag grondig moet onderzocht worden.

Betreffende het door verzoekende partij aangebrachte medische attest en haar psychologische problemen wijst de Raad op hetgeen dienaangaande in de beschikking wordt vastgesteld, met name:

“Waar verzoekster in haar verzoekschrift opwerpt dat haar zelfmoordpoging een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet is en de commissaris-generaal verwijt het tegendeel te hebben besloten, wijst verweerder er in zijn verweernota terecht op dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken, in het kader van haar verklaring meervoudige aanvraag d.d. 19 augustus 2015, geen enkele melding maakte van ernstige psychologische problemen en/of een zelfmoordpoging. Daarnaast dient vastgesteld te worden dat het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest d.d. 8 september 2015 werd opgesteld nadat de commissaris-generaal was overgegaan tot het nemen van de bestreden beslissing d.d. 27 augustus 2015. Bijgevolg kon de commissaris-generaal deze elementen niet meenemen in zijn beoordeling bij het nemen van de bestreden beslissing. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht kan dan ook niet worden weerhouden. Zonder afbreuk te doen aan het gestelde in het bijgebrachte medisch attest, dient bovendien opgemerkt dat dit attest geen bewijs uitmaakt van de beweerde vervolgingsfeiten. Een medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin een persoon psychologische moeilijkheden heeft opgelopen of ontwikkeld. Een arts kan immers nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze moeilijkheden werden opgelopen. Bovendien blijkt uit voorgelegd medisch attest, waarin verwezen wordt naar de sociale situatie waarin zij verkeert en de onzekere toekomst van verzoekster hier in België, geen causaal verband tussen haar opname in de psychiatrische afdeling van het UMC Sint-Pieter te Brussel en haar beweerde problemen in haar land van herkomst. Ook geeft verzoekster in haar verzoekschrift aan dat zij op het ogenblik van het indienen van haar huidige asielaanvraag geen dak boven het hoofd had, dat zij op straat moest slapen en geen hulp kreeg van Fedasil. Bijkomend wijst verweerder er op dat uit het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest d.d. 8 september 2015 niet kan worden afgeleid dat verzoekster in het kader van haar eerdere asielaanvragen niet in staat zou zijn geweest om een gehoor af te leggen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. De Raad beklemtoont dat verzoekster zich inzake de beoordeling van haar medische problemen dient te richten tot de geëigende procedure.”

Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze grond uit de beschikking en onderneemt hiertoe zelfs geen (ernstige) poging.

Verzoekende partij brengt geen valabele argumenten bij die de in de beschikking van 20 oktober 2015 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS